

Udskriftsdato: torsdag den 26. februar 2026

KEN nr 10941 af 23/08/2006 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse D-22-06 om løsarbejder - beskæftigelseskrav - løbende ansættelsesforhold - dagpenge

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 7000138-06

Ankestyrelsens principafgørelse D-22-06 om løsarbejder - beskæftigelseskrav - løbende ansættelsesforhold - dagpenge

Resume:

En kvinde, der var ansat freelance, blev efter en konkret vurdering ikke anset for løsarbejder, men som ansat i et løbende ansættelsesforhold.

Beskæftigelseskravet skulle derfor vurderes i forhold til dette.

Love:

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel - lovbekendtgørelse nr. 1047 af 28. oktober 2004 - § 4, stk. 1, nr. 1

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 32

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en kvinde, der var førtidspensionist. For at supplere sin pension havde hun siden år 2001 haft arbejde som freelancekonsulent.

Kommunen meddelte i afgørelse af 6. juni 2006, at hun ikke opfyldte beskæftigelseskravet og derfor ikke var berettiget til udbetaling af sygedagpenge for sygeperioden fra den 18. april 2005, jf. dagpengelovens § 4, stk. 1 - 3.

Kvinden klagede over kommunens afgørelse. Hun oplyste bl.a., at hun arbejdede 10 faste dage om måneden og havde derudover nogle gange ekstra arbejde. Arbejdet blev aftalt flere måneder i forvejen, da der var en del planlægning i forbindelse med arbejdsopgaverne. Den oprindelige kontrakt, som hun indgik med firmaet i 2001, var stadig gældende, og hun var aldrig blevet orienteret om, at hun efter arbejdsgivers opfattelse ikke længere blev betragtet som fastansat.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse.

Nævnet fandt, at betingelsen om tilknytning til arbejdsmarkedet i de sidste 13 uger før sygdommens indtræden var opfyldt, jf. dagpengelovens § 4, stk. 1, nr. 1, og at der var tale om et ansættelsesforhold uden afbrydelser.

Nævnet pålagde derfor kommunen at udbetale sygedagpenge til kvinden, såfremt hun i øvrigt opfyldte betingelserne herfor, herunder kravet om fuld uarbejdsdygtighed.

Nævnet lagde vægt på, at kvinden forud for sygemeldingen arbejdede som freelancekonsulent, og at det fremgik, at de månedlige aktiviteter var fastlagt i forvejen samt at hun var månedslønnet.

Endvidere lagde nævnet vægt på, at det fremgik af punkt 13 i Ankestyrelsens vejledning nr. 185 af 18. september 1998 om syge- og barseldagpenge, at løsarbejderforhold er et særligt ansættelsesforhold, der adskiller sig fra fastansættelse eller løbende ansættelsesforhold ved, at der er tale om kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold, hvor ansættelsens ophør som hovedregel er bestemt på forhånd.

Nævnet fandt det godtgjort, at den indgåede kontrakt dateret 10. august 2001 stadig måtte anses for gældende i arbejdsforholdet. Der blev lagt vægt på, at der ikke var sket ændringer i kvindens arbejdsform

siden kontraktens indgåelse, og at der i brev af 30. april 2004 fra arbejdsgiver til kvinden blev henvist til den tidligere indgåede kontrakt, som stadig ansås for gældende.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse.

Kommunen påpegede, at der ikke var tale om en fast ansættelse, blot fordi lønnen blev udbetalt månedsvis.

Der blev henvist til oplysninger i kommunens journalnotat af 20. maj 2005, hvor kvindens arbejdsgiver havde oplyst, at hun var ansat som løsarbejder, hvorfor der ikke blev udbetalt dagpenge i arbejdsgiverperioden. Kvinden var kun ansat de dage, der var brug for hende.

Kommunen anså derfor kvinden for at være løsarbejder, der ikke opfyldte beskæftigelseskravet i dagpengelovens § 4.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på at belyse afgrænsningen mellem løsarbejderforhold og fastansættelse eller løbende ansættelsesforhold.

Afgørelse:

Kvinden var i et løbende ansættelsesforhold ved sin første fraværsdag den 18. april 2005.

Det betød, at beskæftigelseskravet skulle vurderes i forhold til dette.

Sagen blev i øvrigt hjemvist til kommunen til fornyet afgørelse og vurdering af, om kvindens arbejdsgiver var forpligtet til at udbetale sygedagpenge for de første 2 uger af sygefraværet, herunder om kvinden var fuld uarbejdsdygtig.

Begrundelsen for afgørelsen var, at kvindens freelanceaftale af 10. august 2001 fortsat ansås for gældende i arbejdsforholdet den 18. april 2005.

Ankestyrelsen lagde vægt på, det ikke fremgik, at der var sket ændringer i kvindens arbejdsform siden kontraktens indgåelse. Ankestyrelsen lagde også vægt på, at arbejdsgiveren i brev af 30. april 2004 henviste til den tidligere indgåede kontrakt, som skulle fortsætte som hidtil.

Ankestyrelsen lagde uanset den manglende indbetaling af ATP i denne forbindelse vægt på, at kvinden var månedslønnet. Hun havde forud for sin sygemelding arbejdet 10 faste dage om måneden og havde derudover indimellem ekstra arbejde. Arbejdet blev aftalt flere måneder i forvejen i forbindelse med planlægning af arbejdsopgaver.

Ankestyrelsen lagde tillige vægt på, at arbejdsgiveren på skema dp 201 om anmodning om dagpenge samt anmeldelse af fravær og evt. anmodning om dagpengerefusion havde oplyst, at kvinden havde været ansat i mere end 13 uger.

Ankestyrelsen bemærkede, at det ikke var afgørende for vurderingen af kvindens arbejdsforhold, at arbejdsgiveren betragtede hende som løsarbejder og derfor ikke havde udbetalt dagpenge i arbejdsgiverperioden.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.